

Promluva Benedikta XVI. na rozloučenou, letiště Guanajuato

Pane prezidente,
Vážený státní představitelé,
Páni kardinálové,
Drazí bratři v biskupské službě,
Mexičtí přátelé,

Moje krátká, ale intenzivní návštěva v Mexiku se nyní chýlí ke konci. Nekončí však moje sympatie a blízkost k této zemi, kterou nosím ve svém nitru. Odcházím naplněn nezapomenutelnými zkušenostmi, nezapomenutelnými projevy pozornosti a důkazy sympatií. Děkuji za laskavá slova pana prezidenta na rozloučenou, jakož i za všechno, co zdejší představitelé učinili pro tuto významnou cestu. Z celého srdce děkuji všem, kdo usnadnili či spolupracovali na tom, aby události těchto dnů v jejich důležitých i těch nejmenších aspektech šťastně proběhly. Prosím Pána, aby toliké úsilí nepřišlo nazmar a aby s Jeho pomocí neslo hojné a trvalé plody v životě víry, naděje a lásky v Leónu a Guanajuatu, Mexiku a bratrských zemích Latinské Ameriky a Karibiku.

Před vírou v Ježíše Krista, jejíž tep jsem vnímal v lidských srdcích, před vroucí úctou k Jeho Matce, která je tu vzývána krásnými jmény Guadalupe a Světla a jejíž odraz jsem viděl v lidských tvářích, chci důrazně a zřetelně zopakovat svoji výzvu, aby mexický lid byl věrný sobě samému, nenechal se zastrašit silami zla, byl odvážný a přičiňoval se o to, aby míza jeho křesťanských kořenů přinesla rozkvět jeho přítomnosti i budoucnosti.

Byl jsem také svědkem starostí týkajících se různých aspektů života této milované země, některé jsou z doby nedávné, jiné pocházejí z minulosti a jsou nadále příčinou mnoha zranění. Odnáším si je s sebou rovněž a sdílím radost i bolest svých mexických bratří, abych je předložil v modlitbě před křížem Kristovu Srdci, z něhož proudí voda a krev vykoupení.

Při této příležitosti vroucně vybízím mexické katolíky a všechny muže a ženy dobré vůle, aby nepodléhali utilitaristické mentalitě, která vede vždycky k obětování těch nejslabších a bezbranných. Vybízím k solidární snaze, která umožní společnosti, aby se od základů obnovila a uskutečňovala důstojný, spravedlivý a mírumilovný život pro všechny. V případě katolíků je tento přínos obecnému blahu také požadavkem podstatného rozměru evangelia, jímž je prosazování lidskosti, a vznešeným výrazem lásky. Církev tedy vybízí všechny svoje věřící, aby byli také dobrými občany, vědomými si své odpovědnosti starat se o dobro druhých a vůbec všech jak ve sféře osobní, tak v různých sektorech společnosti.

Drazí mexičtí přátelé, zdravím vás „sbohem“ ve vlastním smyslu tohoto krásného pozdravu hispánské tradice: Zůstávejte s Bohem! Ano, s Bohem, stále v Kristově lásce, v níž se všichni setkáváme a setkáme. Kéž vám žehná Pán a ochraňuje vás Nejsvětější Panna!

Přeložil Milan Glaser

